

د امریکا لپاره د مرکزي آسیا اهمیت

(ژباړه)

امریکا مرکزي آسیا ته هم د نورو اسلامي خاورو په څېر گوري. دا لید پر دغه بنسټ ولاړ دی، چې مرکزي آسیا څنګه کولی شي چې د امریکا جیوپولیتیکي ګټې خوندي کړي. امریکا ته مرکزي آسیا د همدغه لیدلوري له مخې اهمیت لري. په عمومي ډول دغه سیمه د نادر او مختلفو طبیعي سرچینو، د انرژۍ د پراخو امکاناتو او د روسیې او چین د محدودیت د ظرفیت له مخې ستراتیژیک اهمیت لري، ځکه دغه هېوادونه هڅه کوي چې خپلې جیوپولیتیکي ګټې خوندي کړي.

د دغو مواردو په پام کې نیولو سره، په ځانګړې توګه د روسیې او اوکراین د جګړې په شالید کې، ځینې څېړنیز او فکري بنسټونه وړاندیز کوي، چې د امریکا دولت دې مرکزي آسیا ته ډېر پام وکړي. دغه وړاندیزونه د مختلفو عواملو پر بنسټ کېږي؛ د بېلګې په توګه د امریکا یو څېړنیز مرکز «د مسوول حکومت هنر (Responsible Statecraft)» له ټاکل شوي ولسمشر ډونالد ټرمپ څخه غوښتي، چې د خپلې ولسمشرۍ د دویمې دورې په پیل کې مرکزي آسیا ته پام وکړي. دغه راپور ټینګار کوي؛ په داسې حال کې چې د اوکراین جګړې، د تایوان مسلې او سوداګریزو شخړو نړیوال تمرکز خپل کړی، نو مرکزي آسیا د امریکا د ګټو په خوندي کولو کې مهم رول لوبولی شي.

د شنونکو په وینا امریکا تراوسه له دې سیمې سره، چې روسیه او چین پکې فعال دي، قوي اړیکې نه دي جوړې کړې. مرکزي آسیا پراخې سرچینې او د لېږد رالېږد لپاره ارزښتمنې ستراتیژیکې لارې لري. دې سیمې ته د ټرمپ سمبولیک سفر کولی شي، چې دلته د واشنګټن موقف پیاوړی کړي او پر نړیوالو اکمالاتي څنډیرونو او د انرژۍ پر تبادلو اغېز وکړي. له همدې امله شنونکو ټاکل شوي ولسمشر ته وړاندیز کړی: «ټرمپ باید لومړی مرکزي آسیا ته سفر وکړي!» دوی پر دې باور دي چې د ډیپلوماتانو له مهارتونو پرته، هېڅ شی د رهبرانو د مخامخ لیدنې په اندازه په بریالو مذاکراتو کې اغېزناک نشي ثابتېدلی. د امریکا ګډون د هغې رېل پټلۍ په جوړولو کې چې له افغانستان څخه تېرېږي، کولی شي چې د افغانستان له امنیت، د ګاونډیونو هېوادونو له اقتصادي پراختیا، د امریکایي سوداګرۍ لپاره له نویو فرصتونو او په سیمه کې د واشنګټن له نفوذ سره مرسته وکړي. دغه پروژه به مرکزي آسیا د پاکستان له کراچۍ، ګواد او قاسم بندرونو سره ونښلوي، زرګونه کاري فرصتونه به رامنځته کړي او د افراطي ډلو ټولنیز بنسټ به کمزوری کړي.

د ازبکستان اټکلونه ښيي چې د افغانستان له لارې د ۷۶۰ کیلومتره رېل پټلۍ به پاکستان ته د توکو رسولو وخت شاوخوا پنځه ورځې راکم کړي او د لېږد رالېږد لګښتونه به لږ تر لږه ۴۰ سلنه راټیټ کړي. تمه کېږي دا پروژه چې تر ۶ میلیارد ډالرو پورې لګښت پرې راځي، د ۲۰۲۷م کال تر پای پورې بشپړه شي. همدارنګه وړاندوینه کېږي چې تر ۲۰۳۰م کال پورې به ریل ګاډي له دې لارې هر کال تر ۱۵ میلیون ټنه پورې توکي لېږدوي. دغه نوې رېل پټلۍ به د اروپایي ټولنې غړي هېوادونه، روسیه، ازبکستان او افغانستان د پاکستان له بندرونو سره په عرب سمندر کې ونښلوي، ترڅو توکي منځني ختیځ او د آسیا سویل ختیځ ته صادر شي. پر دې سربېره مرکزي آسیا د مهمو فلزاتو پراخې سرچینې لري؛ لکه مګنیزیم، کروم، سرب، زینک او ټیتانیم چې د شني ټکنالوژۍ لپاره اړین بلل کېږي. د چین لخوا د دغو فلزاتو په صادرولو کې وروستي محدودیتونه

ښايي امريکا اړ کړي، چې دغو سرچينو ته د اوږدمهاله لاسرسۍ لپاره له دې سيمې سره، د «C5+1» ډلې له لارې خپلې اړيکې پراخې کړي.

همدارنگه د جکسون-فانيک تعديل د لغوه کېدو غوښتنې هم شته او دغه تعديل په ۱۹۴۷ م کال کې تصويب شو او د مرکزي آسيا په څلورو هېوادونو (ازبکستان، قزاقستان، ترکمنستان او تاجکستان) کې لا هم عملي کېږي. دغه تعديل د امريکا په سوداگرۍ قانون کې د غير بازاړي اقتصاد لرونکو هېوادونو پر وارداتي توکو ځانگړې تعرفې او ماليات لگوي او دولتي پورونه او اعتباري ضمانتونه بندوي. شنونکي په دې باور دي چې دغه ډول خنډونه کولی شي چې د امريکا لخوا د مرکزي آسيا له سترو ظرفيتونو څخه بشپړه کټه اخیستنه او په دې سيمه کې د هغې ځواکمن نفوذ محدود کړي.

د امريکا لپاره د مرکزي آسيا د اهميت ارزولو په برخه کې بايد د روسيې د جيوپوليتيکي فعاليتونو په محدودولو کې د دې سيمې رول ته اشاره وشي؛ هغه هېواد چې لا هم د دې سيمې له هېوادونو څخه د غربي بنديزونو پر وړاندې استفاده کوي. په بل عبارت، دا مسله د کرملين لپاره د مرکزي آسيا هېوادونو د مرستو په څرنگوالي کې د ليدو وړ ده، چې څه ډول د روسيې خلاف د غرب د پراخو بنديزونو مخه نيسي. په داسې حال کې چې ډېری سوداگريزې لارې د روسيې پر مخ تړل شوې دي، خو دغه هېواد يوازې د مرکزي آسيا له لارې "تنفس" کولی شي. پر دې سربېره چين د خپلې لويې پروژې «يو کمربند، يوه لار» لپاره ميليارډونه ډالر لگوي، چې له همدې سيمې څخه تېرېږي. څرگنده ده که چېرې امريکا په مرکزي آسيا کې خپل نفوذ زيات کړي، د روسيې او چين لپاره به ډېرې ستونزې رامنځته شي.

يو بل لامل چې د يادونې وړ دی هغه دا دی، چې مرکزي آسيا د اسلامي خاورو يوه نه بېلېدونکې برخه ده. تاريخ ښيي چې په دې خاوره کې ستر عالمان او نړيوال مشهور نظامي قوماندانان راټوکېدلي دي او د کفارو په زړونو کې يې وېره اچولې ده. د ۱۹۹۰ م لسيزې په لومړيو کې د کمونيستي نظام له نسکورېدو وروسته د دې سيمې مسلمانانو په جدي توگه د هغه وخت له دولتونو څخه د اسلامي حکومت غوښتنه وکړه. له شک پرته چې په منځني ختيځ کې اوسنی وضعیت په ځانگړې توگه د سوريې پېښې به د مرکزي آسيا پر مسلمانانو اغېز وکړي. د سيمې د استبدادي حکومتونو د ظالمانه او وحشيانه سياستونو په پايله کې خلک د هغوی پر وړاندې په تدريج سره په پټه او ښکاره اعتراض کوي. دا وړاندوينه سخته ده چې د دې سيمې "د باروتو د بشکې چاودنه" به څه وخت پېښېږي؛ هغه چاودنه چې پایلې به يې هم د اوسنيو حکومتونو او هم د امريکا او روسيې لپاره د تمې خلاف وي. دغه چاودنه ښايي يوازې تر مرکزي آسيا پورې محدوده پاتې نشي او د يوه پراخ قيام احتمال شته، چې په تکبير سره به اسلامي شعارونه ورکوي او تر گاونډي افغانستان او ان پاکستان پورې به ورسېږي. البته د امريکا په څېر د ستراتيژيک فکر لرونکی هېواد په مرکزي آسيا کې د "چاودنې" دغه ډول وړاندوينې له پامه نه شي غورځولی.

د امريکا لپاره د مرکزي آسيا اهميت دغه ډول خلاصه کېدلی شي: که څه هم مرکزي آسيا د امريکا لپاره د ژوند او مرگ مسله نه ده، خو دغه هېواد دې سيمې ته د خپلو جيوپوليتيکي گټو د خوندي کولو او د خپلې نړيوالې هژموني د ساتلو لپاره د يوې ستراتيژيکې برخې په توگه کوري. مرکزي آسيا د اسلامي خاورو يوه نه بېلېدونکې برخه ده او د دې سيمې مسلمانان زورور خلک دي، چې له اسلام سره مينه لري او غواړي ژوند ورسره وکړي او په دې لاره کې د خپل ژوند قرباني کولو ته چمتو

دي. دغه خاورې چې ډېر ژر به د نبوت پر منهج د راشده خلافت برخه وي، د اسلام لپاره به يوه ستراتېژيکه سيمه گڼل کېږي او د الله سبحانه و تعالی په مرسته به د روسيې او چين په محاصره کولو کې مهم رول ولوبوي.

﴿وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ (۴) بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ [روم: ۴-۵]

ژباړه: «په هغه ورځ مومنان خوشالېږي. (هو، خوشالېږي) د الله په مرستې سره. الله له هر هغه چا سره مرسته کوي، چې خوښه يې شي او هغه برلاسی (پر خپلو دشمنانو) او ډېر مهربان (پر خپلو دوستانو) دی.»

د الرايه جريدې له ۵۲۸ گڼې څخه

ليکوال: استاد أبوخليل - ازبیکستان

ژباړن: صهيب منصور